

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

33) 3. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier). (Producenters og importørers ansvar for udtjente batterier og akkumulatorer m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.03.2008. 1. behandling

08.04.2008. Betænkning 22.05.2008. 2. behandling 03.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 04.06.2008).

Kl. 13:48

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Socialdemokraterne er meget tilfredse med, at der er opnået enighed om en god løsning for indsamling af batterier. I behandlingen af denne lov har det for os handlet om at sikre, at der indsamles flest mulige batterier for miljøets skyld og for at sikre et så stort genbrug af ressourcerne som muligt. For at det kan lade sig gøre, havde Socialdemokraterne den holdning, at kommunerne skal have et incitament. Det var derfor – og det gjorde vi tydelig opmærksom på ved første behandling af dette lovforslag – ikke nok, at kommunerne skulle refunderes via DUT-princippet.

Nu er der imidlertid udsigt til, at vi i bekendtgørelsen til loven får en samlet løsning, der kompenserer kommunerne direkte i forhold til, hvad de samler ind, og jeg siger netop, at der er udsigt til sådan en løsning, for den er ikke færdig. Det har tiden nemlig ikke tilladt.

Socialdemokraterne havde ønsket, at det var en klokkeklar lov, endeligt færdigbehandlet, som vi skulle stemme om i dag, men når det nu ikke kan lade sig gøre, må vi tage til takke med

de positive tilsagn. De tilsagn vil vi naturligvis holde øje med bliver opfyldt.

Det er med andre ord lidt rodet, at vi i dag stemmer for et forslag, der på forventet efterbevilling giver ministeren mulighed for at forhandle en løsning på plads med parterne, som der står i det fremlagte forslag, og jeg citerer: Der kan i henhold til bestemmelsen fastsættes regler om, at fordelingen skal ske i henhold til aftale mellem en juridisk enhed dannet af producenter og importører på den ene side og kommunerne på den anden side. Det er tanken, at bestemmelsen skal udmøntes i den efterfølgende bekendtgørelse, hvis parterne kan blive enige om en rammeaftale for fordelingen til kommunerne. Hvis ikke der bliver enighed, vil fordelingen ske efter DUT-modellen som oprindeligt foreslået i lovforslaget, citat slut.

Det er klart, at hverken vi eller andre partier ville kunne acceptere en så uklar lovtekst, hvis det ikke var, fordi vi samtidig har fået et klart tilsagn fra ministeren om at blive inddraget, hvis det mod forventning skulle vise sig, at man ikke kan blive enige om en sådan aftale.

Det skal jo altså ikke opfattes sådan, at ministeren har en ladt pistol, som han kan holde mod tindingen på parterne, hvis de ikke makker ret. Således lover ministeren, og jeg citerer igen: I det tilfælde, at der ikke kan opnås enighed mellem parterne om en rammeaftale for fordeling til kommunerne, vil jeg drøfte indholdet af den endelige bekendtgørelse med de partier, som står bag lovforslaget, citat slut.

Så langt, så godt. Vi kan nok ikke få det bedre, når nu det er så væsentligt for ministeren at få det her lovforslag vedtaget i denne samling.

En del af denne lov handler om en omlægning af nikkel-cadmium-afgiften. Det er en afgift, der typisk omfatter batterier med en meget lang levetid, f.eks. batterier til boremaskiner – det er nok det mest almindelige eksempel. Det betyder, at der er rigtig mange batterier, der er omfattet af denne afgift ude i de danske hjem, batterier, der betales afgift af. I de sidste 12 år har miljøskadelige batterier, nikkel-cadmium-batterier, været omfattet af en afgift, der på mange måder har lignet en pantordning. De indbetalte afgifter blev dog ikke betalt tilbage til den enkelte forbruger, men gik tilbage til systemet, bl.a. ved at finansiere indsamlingsordningerne.

Ved at indføre en sådan afgift ønskede den daværende SR-regering at sikre sig, at de farlige batterier blev indsamlet og ikke spredt til forurening. I forbindelse med denne lov laves denne